

توسعه روابط ارمنستان با رژیم صهیونیستی؛ ضرورت عمل متقابل

بالاخره سفیر ارمنستان در تل آویو مستقر شد و در مصاحبه ای نیز بر توسعه روابط ایروان با رژیم صهیونیستی تاکید کرد. البته این روابط سال ها به صورت خزنده و بدون تبلیغات مسیر طولانی خود را طی می کرد و رژیم نیز سعی داشت در اسرع وقت سفارتخانه خود، در ارمنستان را فعال و سفیرش را مقیم نماید.

به گزارش آران نیوز به نقل از iuvmpress.com؛ اینگونه رفتارهای ایروان از آن روی مغرضانه محسوب می شود که، ج.ا.ایران توسعه روابط با رژیم صهیونیستی را مغایر با ایدئولوژی رسمی خود تعریف و حضور این رژیم در کشورهای همسایه را از منظر امنیت ملی تحلیل می نماید. کشور ارمنستان که تنها تنفسگاه ژئوپلیتیکی آن سرزمین ایران می باشد و از قبل رویکرد مسئولانه ج.ا.ایران به کشورهای همسایه، زیست سیاسی و امنیتی خود را ادامه می دهد، اقداماتش در بسط روابط با تل آویو جای تامل دارد. ارمنستان به دلیل اشغال 20% از خاک کشور مسلمان و شیعه جمهوری آذربایجان، همچنین آواره کردن یک میلیون نفر از شهروندان آن، مرتکب جنایات بزرگی شده است. این کار با اینکه نمی تواند از طرف ج.ا.ایران نادیده گرفته شود اما نگاه مسئولانه و تمدنی ج.ا.ایران، باعث شده که تا کنون برای این کشور در بهره مندی راهبردی از مزیت همسایگی با ایران ممانعتی ایجاد نشود. با این رویکرد، نیازمندیهای انرژی ارمنستان تامین گردید. انتقال گاز ایران به ارمنستان با اینکه هیچ منطق اقتصادی نداشت اما ملاحظات همسایگی بر آن غلبه یافت. خدمات ترانزیتی ایران، این کشور را از بلوکه شدن نجات داد و خدمات سیاسی که جای خود دارد. تهران هیچ موقع با این کشور در صحنه بین المللی و داخلی به مثابه یک اشغالگر برخورد نکرد و سعی کرد تبعیضی بین دو کشور همسایه شمالی یعنی باکو و ایروان قائل نشود و حل مساله قره باغ را در چارچوب حقوق بین المللی و امنیت منطقه ای دنبال نمود.

در مقابل انتظار بر این بود که ارمنستان نیز، ملاحظات راهبردی ج.ا.ایران را لحاظ نموده تا بر تداوم حمایت های بشردوستانه ایران مشروعیت دهد. اما متأسفانه امروزه این کشور میزبان یکی از بزرگترین سفارتخانه آمریکا با تعداد پرسنل غیر متعارف شده است، حدود 200 نهاد غیر دولتی با حمایت بنیاد آمریکایی سوروس در این کشور فعالند. این حجم فعالیت آمریکا در ارمنستان که حدود 29 هزار کیلومتر مربع وسعت و کمتر از 3 میلیون جمعیت ساکن و با اقتصاد بسیار ضعیف و فقیر دارد، چه توجیهی می تواند داشته باشد؟! جواب بسیار ساده است آمریکا در ارمنستان علیه ترکیه، گرجستان و یا آذربایجان جاسوسی نمی کند. چون در تمام کشورهای همسایه ارمنستان، سفارت دارد. اما تنها نقطه فرصتی برای آمریکا، محیط اطلاعاتی ارمنستان علیه ایران می باشد. به عبارتی ساده تر می توان گفت که کارویژه سفارت آمریکا با این حجم از پرسنل (صدها نفر) با هدف تخریب گری امنیتی علیه ایران تعریف شده است. از سویی ایروان از توسعه روابط با رژیم صهیونیستی، یک ورودی آشوب ساز دیگر را وارد صحنه تعاملات سالم ایران با ارمنستان می کند. رژیم صهیونیستی به جزء اقدامات تخریبی علیه منافع ج.ا.ایران، هیچ آورده ای از توسعه روابط با ارمنستان ندارد؛ زیرا ارمنستان نه منابع مالی لازم برای خرید سلاح از اسرائیل را دارد و نه منابع اقتصادی آن در کانون توجه تل آویو خواهد بود. با این اوصاف توجه به چند نقطه از منظر نگاه راهبردی برای ایروان مهم به نظر می رسد؛

1- محیط امنیتی قفقاز جنوبی، محیط فوری و بلاواسطه ج.ا.ایران است آرامش و امنیت در این منطقه برای ایران مطلوبیت راهبردی دارد. ورود رژیم اسرائیل به عنوان عنصر آشوب ساز در این محیط غیر قابل قبول می باشد. از سویی توسعه روابط با این رژیم مغایر با روابط همسایگی و تعرض به ایدئولوژی رسمی ج.ا.ایران محسوب می شود و پیامد سلبی در تعاملات خواهد گذاشت.

2- مناسبات و روابط ایران با ارمنستان بر پایه ملاحظات فرهنگی، ژئوپلیتیکی عمیق پیدا کرده است که این روابط در زیست واحد سیاسی ارمنستان در محیط پیچیده قفقاز جنوبی ماهیت راهبردی دارد. اگر این اعتماد در نتیجه اقدامات ایروان و دولت غربگرای آن سلب شود، این کشور، امکان انتخاب استراتژیک برای جایگزین کردن نخواهد داشت.

3- عقلانیت راهبردی حکم می کند که ایروان از توسعه روابط با رژیم صهیونیستی حذر کند و در هیچ شرایطی اجازه فعال شدن نهادها و یا سفارتخانه رژیم اسرائیل در ارمنستان را ندهد. زیرا این امر می تواند باریکه جغرافیای مرزی ایران & ارمنستان را به بازی های امنیتی بکشد.

4- ضرورت های امنیت ملی ایران ایجاب می کند در برابر تهدیداتی که ایجاد می شود گام های موثری بردارد. در این رویکرد ابزارها و اراده لازم همیشه بوده و هست. ج.ا.ایران قدرت لازم برای کنترل روندهای ضد امنیتی در محیط پیرامونی خود را دارد. اگر ایروان بر این رویکرد مغرضانه پای فشاری کند، رویکرد ایران می تواند در بحران قره باغ و سایر موضوعات چالشی این کشور، دچار دگرگونی معناداری شود.

نویسنده؛ دکتر رحمت اله فلاح کارشناس مسائل قفقاز